

allerede nu at gjøre opmærksom paa nogle Puncter, som maaskee ikke ere tilbørligt paagtede af den ærede Forslagsstiller. Det første Punct, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, det er Omfanget af det District, der skal undergives en af de nye Forligelsescommissiøner, som Forslagsstilleren vil have indført. Han opstiller i Forslaget, at Territoriet for en saadan Commissiøns Virksomhed skal udgjøre et Herred, men han har formodentlig følt, at der vilde være mange Tilfælde, hvori denne Inddeling vilde være meget ubetimelig og unaturlig, og derfor har han lagt til, at det paagældende Amtsråd kunde træffe Forandringer og inndele Territorierne i særlige Districter, som ikke falde sammen med Herredsinddelingen. Jeg troer, at det vilde være meget hensigtsmæssigt, at Inddelingen faldt sammen med Jurisdictioninddelingen. Jeg troer, at, hvor en Deel af Landets Befolkning er henlagt under en vis Dommemyndighed, der vil det beqvemst indrettes saaledes, at den samme Befolkning hører sammen, og saa hvad de præliminære Stridt til Retsforfølgningen angaaer, eller med andre Ord med Hensyn til Forligsmæglingen. Hvor der f. Ex. er 2 Herreder sammenlagt til een Jurisdiction, troer jeg, at der i sig selv ikke er nogen Grund til at stille dem ad i 2 Forligelsescommissiønsdistricter. Man maa vel huske paa, at der er store Strækninger her i Landet, f. Ex. i Sjælland, hvor Herredsinddelingen med Hensyn til Jurisdictionforholdene aldeles er opgiven, hvor man med Hensyn til Inddelingen af Retsforvaltningsdistrictet slet ikke har bibeholdt Herredet, men er kommen derfra langt tilbage i Tiden ved Birkerens Oprettelse deels paa Nytergodserne og deels paa de private Godser, og man har, efterat Birkeretten var borttagen fra de private Godseiere, alligevel beholdt Birkeinddelingen, og her paa Sjælland, og tildeels f. Ex. paa Laaland og enkelte Steder i Fyen og Sylland, vilde det fremfalde stor Forvirring, dersom man vilde oprette særskilte Forligelsescommissiønsdistricter, ligesom herredsvis.

Der er endnu et Punct, som jeg skal tilslade mig at fremhæve, da jeg slet ikke finder det omtalt i dette Forslag, nemlig det pecuniære. Naar den ærede Forslagsstiller vil

have, at Forligelsescommissiønerne skulle holdes paa et bestemt Sted i Districtet, og at der skal være 2 Forligelsescommissiøner i ethvert District, saa følger deraf ligesom, at idetmindste den ene af dem, naar de borte fra hinanden, maa komme til at gjøre Reiser og derved paadrage sig Udgifter; men det kan dog ikke antages, at det skal paaligge en Mand at tjene det Offentlige uden at have sine Udlag vederlagte. Men nu er det vist, at de Sportler, som følge af Forligsmæglingen, paa ingen Maade kunne antages at udgjøre et saadant Bederlag, hvor der er Tale om et Landdistrict. Jeg troer derfor, at, dersom dette Forslag skal føres videre, saa maa der komme en anden Bestemmelse deri om den oekonomiske Side af Sagen.

Den ærede Forslagsstiller har, som den historiske Oprindelse til Forslagets Fremkomst, anført, at nogle Landboere havde talt med ham om, at det vilde være hensigtsmæssigt at faae Forlig for Landboere prøvede af Landboere. Jeg troer ikke, at det egentlig kan siges, at det vil have nogen Indflydelse paa Forligs Dynaaelse, om Forliget prøves af en Landboer eller en Kjøbstadmand, jeg troer, at det er det Personlige hos Forligsmæglerne, som vil gjøre, om de ville opnaae faa eller mange Forlig; men jeg troer, at man, ved at flytte Forligelsescommissiøns Opholdssted og Forhandlingssted ud i Districtet, i mange Tilfælde vil paaføre de paagældende Beboere en Gæne og Uleilighed. Nu holdes jo Forligsmæglingen for en stor Deel paa Amtmandens Bopæl, og ellers, hvor det ikke netop er udstrakte Landdistricter, i Kjøbstæderne; men det er ganske vist, at for de fleste Landboere er det meget beqvemmere, at der er et saadant Sted i en Kjøbstad end paa Landet. De vilde derved ikke faa ofte komme til at foretage forgæves Reiser, det vil sige Reiser i det ene Niemed at møde i en saadan Sag. Have de derimod deres Forligelsescommissiøner i Kjøbstæderne, saa kunne de udrette forskjellige andre Ting ved samme Leilighed, og paa den anden Side er det ganske vist, at, hvor det gjælder om Forhold mellem Landboere og Andre, som ikke ere Landboere, f. Ex. Kjøbstadfolk eller Andre, som borte langveis borte og ikke selv kunne møde ved For-